

ประโยค ป.ธ. ๔

แปล ไทยเป็นมคร

สอบ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

๑. ในอดีตกาลนานมาแล้ว สมัยเมื่อพระเจ้ากรุงพาราณสี เสดย
ราชสมบัติอยู่ในเมืองพาราณสี คาสชื่อเทวละ อยู่ในหิมวันตประเทศ ๘
เดือน ใครจะเข้าไปอาศัยพระนครอยู่ ๔ เดือน เพื่อต้องการจะเสพรสเค็มรส
เปรี้ยว จึงมาจากหิมวันตประเทศ พบพวกคนเฝ้าประตูพระนคร จึงถามว่า
พวกนักบวชที่ถึงเมืองนี้แล้ว จะอยู่ที่ไหน ๑ พวกคนเฝ้าประตูพระนครตอบว่า
ที่โรงนายช่างหม้อ ขอรับ ๑ เทวลคาสสนั้น ไปยังโรงนายช่างหม้อแล้ว
ยืนอยู่ที่ประตู กล่าวว่า ถ้าความไม่หนักใจจะพึงมีแก่ท่านไซร้ เราพึงอยู่ใน
โรงคั้นหนึ่ง ๑ นายช่างหม้อเรียนว่า กิจการของผมในโรงในเวลากลางคืน
ไม่มี โรงใหญ่โต ขอพระคุณเจ้าจงอยู่ตามสบายเถิด ขอรับ แล้วมอบโรงให้ ๑
เมื่อเทวลคาสสนั้นเข้าไปนั่งแล้ว คาสแม่อีกองค์หนึ่งชื่อนารทะ ก็มาจาก
หิมวันตประเทศ (เหมือนกัน) ขอพักอยู่คั้นหนึ่งกะนายช่างหม้อ ๑ นายช่าง
หม้อดำริว่า คาสรูปที่มาก่อน พึงประสงค์จะอยู่ด้วยกันกับคาสรูปนี้หรือ
หรือว่าไม่พึงประสงค์จะอยู่ด้วยกันกับคาสรูปนี้ เราจักเปลื้องตนเสีย จึงเรียน
ว่า ท่านผู้เจริญ ถ้าคาสรูปที่มาก่อนจักชอบใจ ขอพระคุณเจ้าจงอยู่ได้ตาม
ความชอบในของท่านที่มาก่อนนั้นเถิด ๑ นารทคาสสนั้น จึงเข้าไปหา
เทวลคาสสนั้นแล้ว เรียนว่า ท่านอาจารย์ ถ้าความไม่หนักใจจะพึงมีแก่ท่านไซร้
กระผมพึงอยู่ในโรงนี้คั้นหนึ่ง เมื่อเทวลคาสสนั้นกล่าวว่า โรงใหญ่โต ท่าน
จงเข้ามาอยู่ ณ ที่ควรส่วนข้างหนึ่ง จึงเข้าไปนั่ง ณ ส่วนอื่นอีกของคาสที่
เข้าไปก่อนกว่า ๑ แม้คาสทั้ง ๒ รูปก็กล่าวถ้อยคำควรเป็นที่ตั้งแห่งความ
ระลึกถึงกัน ในเวลาอน นารทคาสกำหนดที่เป็นที่นอนของเทวลคาสและ
ประตูแล้วจึงนอน ๑ ส่วนเทวลคาสสนั้น เมื่อจะนอน หานอนในที่ตนนั่งไม่
(กลับไป) นอนขวางกลางประตู ๑

๒. นารทดาบส เมื่อจะออกไปตอนกลางคืน ได้เหยียบที่ชฎาของ เทวดาบนนั้น ๑ เมื่อเทวดาบนนั้นกล่าวว่า ใครเหยียบเรา นารทดาบสจึง เรียนว่า ท่านอาจารย์ ผมเอง ๑ เทวดาบนนั้นกล่าวว่า ชฎิลโกง ท่านมา จากป่าแล้ว เหยียบที่ชฎาของเรา ๑ นารทดาบสเรียนว่า ท่านอาจารย์ ผมไม่ ทราบว่าท่านนอนตรงนี้ ขอท่านจงอดโทษแก่กระผมเถิด เมื่อเทวดาบนนั้น กำลังนอนอยู่นั้นแล ก็ออกไปข้างนอกแล้ว ๑ เทวดาบนนั้นคิดว่า ดาบส รูปนี้ แม้เมื่อจะเข้ามา ก็คงเหยียบเรา (อีก) จึงเปลี่ยนแปลงนอนหันศีรษะ ไปทางเท้า ๑ ฝ่ายนารทดาบส เมื่อจะเข้าไป คิดว่า แม้ครั้งแรก เราก็ผิดใน ท่านอาจารย์ บัดนี้ เราจักเข้าไปโดยทางเท้าของท่าน ดังนี้แล้ว กำลังเดินมา ได้เหยียบที่คอ เมื่อเทวดาบนนั้นกล่าวว่า นั่นใคร จึงเรียนว่า ผมเองครับ ท่านอาจารย์ เมื่อเทวดาบนกล่าวว่า ชฎิลโกง ครั้งแรก ท่านเหยียบที่ชฎา แล้ว ตอนนี้เหยียบที่คอ (อีก) เราจักสาปท่าน จึงกล่าวว่า ท่านอาจารย์ โทษของผมไม่มี ผมไม่ทราบว่าท่านนอนแล้วอย่างนี้ ผมเข้ามาด้วยคิดว่า แม้ครั้งแรก ความผิดของเราก็มียู่ บัดนี้ เราจักเข้าไปโดยทางเท้า ดังนี้ ขอท่านจงอดโทษแก่กระผมเถิด ๑ เทวดาบนตอบว่า ชฎิลโกง เราจักสาป ท่าน ๑ นารทดาบสจึงเรียนว่า ท่านอาจารย์ ท่านอย่าได้ทำอย่างนี้เลย ๑

ใช้เวลา ๔ ชั่วโมง กับ ๑๕ นาที.

เฉลย ประโยค ป.ธ. ๔

แปล ไทยเป็นมคร

๑. อติเต พารณสียํ พารณสีราเช รหฺซํ กาเรนเต เทวโล
 นาม ตาปโส อฏฺฐ มาเส หิมวันเต วสิตฺวา โลณมุพิลเสวนตฺถาย
 จตฺตาริ มาเส นครํ อุปนิสฺสาช วสิตฺกามิ หิมวันตโต อากนฺตฺวา
 นครทวารปาลเก ทิสฺวา ปุจฺฉิ อิมํ นครํ สมปฺตตปฺพพชิตา กตฺถ
 วสนฺตํ ๑ กุมฺภการสาลาหํ ภาเนติ ๑ โส กุมฺภการสาถํ คนฺตฺวา ทวาร
 ๑ จตฺวา สเจ เต อกรุ วเสยฺยาม เอกรตฺถิ สาลาหนฺติ อาห ๑ กุมฺภการ
 ๑ มยฺหํ รตฺถิ สาลาหํ กิจจํ นตฺถิ มหฺติ สาลา ยถาสฺสํ วสธ ภาเนติ สาถํ
 ๑ นิยฺยาเทสิ ๑ ตสฺมี ปวิสิตฺวา นิสินฺเน อปโรปี นารโท นาม ตาปโส
 หิมวันตโต อากนฺตฺวา กุมฺภการํ เอกรตฺถิวาสํ ยาจิ ๑ กุมฺภการ
 ๑ ปจฺมากโต อิมินา สทฺธิ เอโกโต วสิตฺกามิ ภาเวยฺย วา โน วา อตฺตานํ
 ๑ ปริโมเจสฺสามิติ จินฺเตตฺวา สเจ ภาเนเต ปจฺมปฺคโต โรเจสฺสติ ตสฺส
 ๑ รุจฺยา วสธติ อาห ๑ โส ตํ อุปสงฺกมิตฺวา สเจ เต อาจริย อกรุ
 ๑ มยฺเมตฺถ เอกรตฺถิ วเสยฺยามาติ ๑ มหฺติ สาลา ปวิสิตฺวา เอกมนฺเต วสธติ
 ๑ วตฺเต ปวิสิตฺวา ปุเรตรํ ปวิจฺจสฺส อปฺรภาเค นิสิตฺถิ ๑ อุโปปี สาราณํ
 ๑ กถํ กถตฺวา สยนกฺกาลे นารโท เทวลสฺส นิปชฺชนฺภูจฺจานนฺจ ทวารนฺจ
 ๑ สลฺลภเชตฺวา นิปชฺชิ ๑ โส ปน เทวโล นิปชฺชมาโน อตฺตโน
 ๑ นิสินฺนฺภูจฺจานนฺ อนิปชฺชิตฺวา ทวารมชฺเฌ ติริยํ นิปชฺชิ ๑

๒. นารโท รตฺถิ นิภฺษมนฺโต ตสฺส ชฺฆาสุ อฏฺฐมิ ๑ โก มํ
 ๑ อฏฺฐมิตฺถิ วตฺเต อาจริย อหนฺติ อาห ๑ กุชฺชภูตฺถิ อรณฺณโต อากนฺตฺวา มม
 ๑ ชฺฆาสุ อฏฺฐมสฺสิตฺถิ ๑ อาจริย คุมฺหากํ อิทฺถ นิปฺนภาวํ น ชานามิ จมถ
 ๑ เมติ วตฺวา ตสฺส กนฺทนตฺสเสว พหิ นิภฺษมิ ๑ อิตโร อยํ ปวิสฺสนฺโตปี
 ๑ มํ อฏฺฐเมยฺยาติ ปวิวตฺเตตฺวา ปาทฺภูจฺจานนฺ สีสํ กตฺวา นิปชฺชิ ๑ นารโทปี

ปวิสนโต ปจมนปาหํ อจริเย อปฺรชณี อิทานิสุส ปาตปสุเสน
 ปวิสสุสามิติ จินเตตฺวา อากฺขณฺโต คีวาย อกฺกมิ โก เอโสติ วุตฺเต อหํ
 อจริยาติ วตฺวา กุฏฺฆณฺติ ปจมํ ชฺญาสุ อกฺกมิตฺวา อิทานิ คีวาย อกฺกมสิ
 อภิสปฺสสามิ ตนฺติ วุตฺเต อจริย มยฺหํ โทโส นตฺติ อหํ ตุมฺหากํ เอวํ
 นิปนฺนภาวํ น ชานามิ ปจมํปิ เม อปฺราธํ อตฺถิ อิทานิ ปาตปสุเสน
 ปวิสสุสามิติ ปวิญฺโหมหิ ขมถ เมติ อาห ๑ กุฏฺฆณฺติ อภิสปฺสสามิ
 ตนฺติ ๑ มา เอวํ อกริตุตฺถ อจริยาติ ๑